

Dolors Todolí Bofí

Els titelles també van a l'escola
El desenvolupament del llenguatge i el titelles
Recursos per a l'aula d'educació Infantil i Primària
Editorial Denes

PRÒLEG

Mari Carmen Díez

Prologar un llibre vol dir presentar-lo en societat, avalar-lo, reconèixer públicament la seua vàlua. (Etimològicament parlar sobre el seu *logo*, sobre les paraules que conté, sobre el *discurs que el conforma*. *Prò-leg*, escrit previ “a favor de les paraules”).

Prologar el llibre d'una amiga vol dir algunes coses més. Estima, afecte, recolzament, companyia, orgull compartit...

Per a mi prologar aquest llibre de la Lola significa poder dir en veu alta el que pense sobre la seua tasca i, un poquet també, sobre ella mateixa.

I com em ve molt de gust..., em sent contenta.

El llibre és una invitació a fer una escola “cultura, rica, lliure, desvetllada i feliç” (com desitjava Salvador Espriu que fóra la gent de la nostra terra).

En ell proposa uns objectius plens de treball, de relació i d'entreteniment. Uns objectius presidits per la paraula *gaudir*. Uns objectius que uneixen l'aprenentatge i la creativitat. Uns objectius vius i potenciadors de la imaginació dels xiquets i dels mestres. Uns objectius als quals apropar-se confeccionant històries i titelles, jugant a fer-los ballar, parlar, riure's o plorar.

Sovint la Dolors m'envia escrits, fotografies, preciosos dibuixos, i fins i tot titelles juntament amb idees, suggerències i propostes, perquè la seua manera de ser comporta contar, repartir, fer les coses amb els altres... I, a hores d'ara, els seus suggeridors papers omplen tot un estant de la meua prestatgeria. És tant i tant el treball que fa, són tants i tants els invents que crea, que de vegades em sembla que té dins tot un taller d'imparable creació.

¡Sembla tan senzill fer titelles deixant-se dur per ella!... ¡Un caragol tímid, una bruixa paperera, una rata col·leccionista, una nau a Titània, un barret enmig d'un bosc...! Tot resulta susceptible de ser una altra cosa, i les classes s'omplen de nous personatges que són propers als xiquets i que ens ajuden en la nostra tasca.

Enguany Dolors va vindre a visitar la nostra escola, i en va oferir una representació de titelles molt bonica. Varem poder contemplar com feia amb un senzill plec de paper de seda negra i en un escàs moment, un titella, una disfressa, un conte, un teatre, i fins i tot un amagatall, que no sé si era cova o formiguer, però d'on eixien un fum de bestioletes, que

xerraven i ballaven a les seues mans fabuladores. ¡Qui haguera dit que només eren trossos del paper original apedaçats i fets un embolic...!

Amb herbetes i pètals de flors fa caixes de perfum, pocions màgiques, vestits de fada... Amb pedretes, robes, fustes i retalls de tota classe fa col·leccions, “collages”, quadres, bal·lenes, piràmides, bruixes, tresors... Amb cartons, guix, fulles, pintura, avellanes, petxines, làmines de colors... fa llibres xicotius o gegants, i carasses, i titelles. I conta, i dibuixa, i pinta, i canta...

I tot això ho fa amb els xiquets, per ells i per a ells.

També ho fa amb ella, per ella i per a ella.

I això es per és perquè li agrada, i li posa gust, i temps, i passió. I fa que ens anem contagiant...

La seua tasca diària amb els nens a l'aula és plena de vida, de sorpresa i de paraules. I d'una manera semblant ha fa a les biblioteques, als cursos que dóna, als contes i articles que escriu... Ella ens fa una proposta educativa propera, alegre, i implicada. Una manera d'estar a l'escola plena de vivències, de coneixements, de plaer, d'exploració i d'escolta als xiquets. I una manera de fer de mestre compromesa amb els nens, les famílies i la cultura.

Aquest llibre està ple de bones idees, preparades per a dur-les a terme a les nostres aules, acabades d'eixir del seu cap ple de jocs i d'esperança. I pense que pot servir per animar-nos a perdre-li la por a la llibertat de pensament, a l'expressió i, en resum, a passar-ho bé a l'escola, juntament amb els xiquets. Us convida, doncs, a llegir-lo i a fer-ne bon ús. De ben segur posarà ales a la vostra capacitat de crear i fruit a l'escola.

Acabe amb una broma per la meua benvolguda “titellaire”:

Si la bruixa menja maduixa
li pica la cuixa
si el bruixot menja pebrot
li pica el cuixot.

Si la bruixa vesteix de xina
resta fadrina
si el bruixot vesteix de setí
resta fadrí.

Si la bruixa munta granera
quina bolera!
Si el bruixot munta l'onada
quina ventada!

... Si la Lola va cap allà
titella i pa
Si la Lola ve cap ací
titella i vi